

Homilia per la novena de la Mare de Déu del Carme (14-07-2021) .

Les paraules que acabem d'escoltar a l'evangeli potser es podrien interpretar a primera vista com un cert menyspreu de Jesús envers la seva família (de vegades s'ha entès així). Però evidentment no respon a les paraules del Senyor. Jesús ens diu que, per damunt de la família de carn i sang n'hi ha una altra de molt més important: la família dels qui escolten la paraula de Déu i la posen en pràctica. Fent això formem part de la veritable família de Jesús encara que no siguem la mare ni els seus parents.

Però Jesús diu dues coses: primer, escoltar la Paraula de Deu, escoltar el que ella ens diu; que ens arribi pura, no contaminada pel que pensem o desitgem o pel que diu el nostre món. Hem de preguntar-nos: realment què em diu Jesús? A partir d'aquí hauré d'actuar.

Però no és suficient saber què diu el Senyor sinó que cal posar-ho en pràctica. Altrament la nostra vida de fe, la nostra cristiana es trobarà construïda sobre sorra, la qual cosa vol dir que qualsevol dificultat, qualsevol problema la tombarà. Per això diu Jesús també que no hem de fer com els fariseus que "diuen i no fan". Nosaltres hem de posar en pràctica el que hem escoltat.

I a la primera lectura trobem Maria pregant amb els apòstols, esperant la vinguda de l'Esperit Sant. Maria ens ensenya a pregar que és sobretot escoltar en silenci. Pregat no és parlar molt, sinó fer el buit en el nostre interior perquè ressoni la Paraula de Déu. Com Maria sempre disposada a escoltar la Paraula de Déu i disposada a posar-la en pràctica tot i que sovint serà

difícil, potser no l'acabarà d'entendre, però ella la guarda en el seu cor, la va meditant, va disposant el seu esperit per seguir el camí del Senyor. D'aquesta manera Maria és la primera oient de la Paraula i la que més l'ha posada en pràctica. Ella és el gran model per a nosaltres; ella com diuen els sants Pares primer va concebre Jesús en el cor abans de concebre'l en el seu cos. Per això més important que ser la mare biològica de Jesús és ser la primera en ser fidel a la voluntat del Senyor, escoltada en el silenci.

Seguint, doncs, Maria en aquesta doble actitud serem la gran família de Jesús, una família marcada per l'amor, amb Déu com a Pare i Jesús com el germà que ens ensenya a estimar, i a estimar tothom, sense distincions: tots som igualment germans, tots som fills del mateix Pare que estima tots per igual. Aquesta estimació ens portarà a estar sempre atents a les necessitats dels nostres germans, com Maria a Canà, sempre pendents dels que necessiten.

Demanem-li a Maria que en faci entendre, en primer lloc, la necessitat del silenci interior per a escoltar la Paraula de Déu; i, en segon lloc, que sapiguem posar-la en pràctica com va fer ella. Que sigui ella la nostra mestra. I que d'aquesta manera, imitant la nostra Mare sapiguem viure tots com una veritable família plena d'amor i d'estima envers tots els nostres germans.